

அமரபபபப பாதுகாகுக் சட்டதிட்டங்ங்ங், அதகை கயையாளும் நீ திபதிகள்குட பரூம் பணக்காரக் கும்பலே. 1997இல் புதிதாக நியமிக்கப்பட்ட 25 நீ திபதிகளின் சராசரியான தனிநபர் சொத்து, 18 லட்சம் டாலராக் கும் அதிகமாகும். அமரிக் காவில் உள்ள நீ திபதிகளில் 34.1 சதவீ தம் பரே 10 லட்சம் டாலராக் கும் அதிகமான சொத்துடயை பணக்காரக் கும்பலே. பொதுச் சட்ட திட்டங்ங் பணக்கார நலன்களதைத் தாண்டி, எதயும் மக் களாக் வறங் குவதில் லை என பதயை இது எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இப்பி சலெவம் குவிவது என்பது தனிப்பட்ட நபர்களிடம் வரமறுறயினி வக் கரித்து வருகின்றது. உலகமயமாதல் இதயை தனது சொந்த ஆணையில் வகை்கின்றது. உலகை மிஞ்சும் பரூம் பணக்காரக் கும்பலை உருவாக் கி அதபை பாதுகாக் கு மனகைின்றது. இதை உருவாக் கிப் பாதுகாக் கும் அரசு தலவைரக் கள் முதல், நாட்டை ஆளும் வரக் கங் கள் பரூம் சலெவத்தின் சொந்தக் காரர்களாகவும் இருக்கின்றனர். இதற்குள் 100 கோடிக் கும் அதிகமான சொத்துடயை பிரிவுகளும் அடங் கும். ஆளும் பிரிவுகள் பணக்காரக் கும்பலாக இருப்பது, இன்றயை ஜனநாயகம் மற் றும் சூதந் திரத்தின் இரத்தக் கொப்பளிப்பாகியுள்ளது. 2000ஆம் ஆண்டில் இத்தாலிய பிரதமர் சில் வியோ பலஸ்கோனி உலக பணக்காரக் கும்பலில் 29 இடத்தில் இருந்ததுடன் 1,030 கோடி டாலராக் குச் சொந்தக் காரனாக இருந்தான். இவன் 1997இல் 700 கோடி டாலராக் கு மட்டுமே சொந்தக் காரனாக இருந்தவன். இவனின் சொத்து 1998இல் 800 கோடி டாலராகியது. 2004இல் இவனின் சொத்து 1,000 கோடி டாலராகியது. 2005இல் 1200 கோடி டாலராகியுள்ளது. இவனே இத்தாலியின் மிகப் பெரிய பணக்காரனுமாவான்.

இந்த உலகயை உலகமயமாக் கி சூரண்டிக் கொழுக் கும் ஏகாதிபத்திய நாட்களின் தலவைரக் கள் குட கோடீ ஸ் வரக் கள் அல்லது லட்சாதிபதிக் கள்தான். 2004இல் உலகை அடக் கியாளும் பிரதானமான ஏகாதிபத்தியத்தைச் சொந்த ஜி7 நாட்டு தலவைரக் களின் தனிப்பட்ட சொத்துக் களின் விபரங் களைப் பார்ப்போம்.

இத்தாலிய பிரதமரின் சொத்து 1200 கோடி டாலர் (2005 இல்)
கனடா பிரதமரின் சொத்து 22.5 கோடி டாலர்
அமரிக் க ஜனாதிபதியின் சொத்து 1.5 கோடி டாலர்
பிரான்ஸ் ஜனாதிபதியின் சொத்து 90 லட்சம் டாலர்
பிரிட்டிஷ் பிரதமரின் சொத்து 30 லட்சம் டாலர்
ஜப்பானிய பிரதமரின் சொத்து 20 லட்சம் டாலர்

ஜெர்மனிய பிரதமரின் சொத்து

10 லட்சம் டாலர்

இவர்கள் அனைவரும் உலகப் பணக்காரர் பட்பியலில் உள்ளவர்களே. உலகமயமாதலை பாதுகாக்கும் இந்தக் கும்பல், மக்களின் வாக்குரிமையில் அதிகாரத்துக்கு வருகின்றனர். இன்றைய ஜனநாயகம் என்பது பணக்காரக் கும்பலுக்கு மட்டுமானதே. பணக்காரர் மட்டும் அல்லது பணக்காரருக்கு சேவை செய்து பிழைக்கக் கூடியவர்கள் மட்டும் இதை ஜனநாயகம் மீலம் அதிகாரத்துக்கு வரமுடியும். மக்களால் தீர்த்து எடுத்து அதிகாரத்துக்கு வந்ததாகக் கூறுபவர்களே தமக்குத் தாமே எடுத்துக் கொள்வது என்பது, ஒரு அபிப்பிராயச் சம்பளம் பெறும் தொழிலாளியை விட (அபிநிலைத் தொழிலாளி சராசரியாக 12000 ஈரோவையே வருடம் பெறுகின்றான்) பல மடங்காகும். இது 25 மடங்கு வரை செல்லுகின்றது. பிரதான ஏகாதிபத்தியங்களில் ஆளும் வர்க்கம் தாம், தமக்கே எடுத்துக் கொள்ளும் கொள்ளையின் அளவைப் பார்ப்போம்.

	பிரதமர்	மந்திரிகள்
பிரிட்டன்	2,60,000 ஈரோ	1,90,000 ஈரோ
அமெரிக்கா	2,11,800 ஈரோ	1,83,200 ஈரோ
பெல்ஜியம்	1,80,000 ஈரோ	1,50,000 ஈரோ
ஜெர்மனி	1,74,884 ஈரோ	1,39,944 ஈரோ
பிரான்ஸ்	1,22,000 ஈரோ	91,500 ஈரோ
இத்தாலி	1,05,500 ஈரோ	80,500 ஈரோ

சட்டபூர்வமாக அவர்கள் கூறும் ஜனநாயகத்தின் ஊடாக சம்பளமாக பெறுவது இவ்வை. ஆனால் இதனை விட பற்பல சலுகைகள், மானியங்கள், வசதிகள் என பலவற்றைத் தாமே தமக்கு எடுத்துக் கொள்கின்றனர். இதனை எடுத்துக் கொள்வதையே தமது ஜனநாயகம் என்கின்றனர். இவர்கள் தான் ஒரு தொழிலாளியின் சம்பளம் அதிகம் என்று கூறுவது மட்டுமின்றி, அவர்களின் சம்பளத்தைக் குறைப்பதற்கான உரிமையை, மக்கள் தமது வாக்கு மீலம் தமக்குத் தந்துள்ளதாகக் கூறும் வக்கிரம் தான் இன்றைய ஜனநாயகமாக உள்ளது.

2003இல் அமெரிக்கா சனாட் சபைக்கு தீர்ந்தெடுத்த 100 பரேல் குற்றத்தபட்சம் 40 பரே கோடீ ஸ்வரர்களாக இருந்தனர். சிலர் பல பத்து கோடிகளுக்குச் சொந்தக்காரர்கள். இந்த 40 பரேல் குடியரசுக் கட்சியைச் சேர்ந்த 22 பரேம், ஜனநாயகக் கட்சியைச் சேர்ந்த 18 பரேம் கோடீ ஸ்வரர்களாக இருந்தனர். அமெரிக்க ஜனநாயகம் என்பது இரண்டுகோடீ ஸ்வரக் கும்பலுக்கு இடையிலான போட்டியே ஒழிய வேறே ஒன்றுமல்ல.

